

той изсхва и става дребни, чисти, хубави зрънца. Тогава морският вѣтрѣ почва пакъ работа — дига сухия дребенъ пѣськъ и го изнася на полето, дето го настила по разнитѣ могили и бърда, за които вече говорихме.

Децата обърнаха очи къмъ морето. Освенъ вълнитѣ, неговитѣ води се разкъсваха на много по-свѣтли или по-тъмни кръгове и хармани: всевъзможни фигури и образи се очертаваха на водната повърхнина.

— Защо водата прави така? запитаха децата.

— Причината на това, каза учителѣтѣ, сѣ слънчевитѣ лъчи и воднитѣ течения, отъ които едни иматъ по-топла, а други по-студена вода. Отъ нееднаквата температура на всички водни пластове се получаватъ разнообразни кръгове и водовъртежи, които слънцето различно освѣтлява.

— Извадете рисуваннитѣ листове, рече учителката. Гледайте воднитѣ фигури и рисувайте морската повърхнина. Децата нарисуваха залива, водата съ малки вълни и означиха съ криви линии всички тъмни и свѣтли кръгове, фигури и водовъртежи, които тѣ виждаха.

Така тѣ изработиха и по една прекрасна рисунка на морската повърхнина.

Наученото за дюнитѣ, дветѣ рисунки и приятната разходка напълно задоволи ученицитѣ, които не скриваха радостѣта си, та съ закачки и игри изразяваха своето живо доволство.

Надвечеръ учителитѣ поведоха своитѣ весели и игриви ученици къмъ града. Съ шеги, закачки, пѣсни, крѣсьци децата бурно се завърнаха въ училищния дворъ, дето бѣха пуснати за домоветѣ си.